

Nový Jeruzalém č. 11/2025

Zpravodaj pro 311. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Černé Hoře – v úterý 11. listopadu 2025 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Deblíně:

V úterý 14. října 2025 na mši svaté při pouti NJ bylo asi 100 věřících. Pán Bůh odplat devíti kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry u lidí v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Jana Richtera při pouti Nový Jeruzalém v Deblíně:

Milí přátelé, všechny vás zdravím a vítám. V Deblíně jsem už poněkolkáté, protože o. Petr je můj kamarád, ale na vašem NJ jsem poprvé. Schválně říkám na vašem, protože u nás ve Vranově je také každý měsíc NJ – 15. střídáme se tam 4 kněží a shodou okolností ho mám zrovna zítra já, takže dnešním kázáním se mi podaří zabít dvě mouchy jednou ranou.

Přemýšlel jsem o čem kázat. Mým tématem ve Vranově jsou svatí, proto bych se dnes věnoval novému světcovi, který měl předeveděrem svátek sv. Karlu Acutisovi. Ani ne tak jeho životopisu jako spíše duchovnímu životu. Budu vycházet z jeho citátů a jejich realizaci v našich životech.

Přesto na úvod pár slov o něm, pro ty, kdo ho neznají. Je to svatý z blízké doby – zemřel v roce 2006 v 15 letech. V rakvi odpočívá oblečený v džínách a své oblíbené mikině. Symbolicky tím ukazuje, že svatost se dá žít i uprostřed každodenní reality. Vynikal talentem na informatiku – programoval, tvořil weby, točil videa, hrál hry. Ale pouze jednou týdně jednu hodinu, protože se nechtěl stát závislým.

Narodil se v Londýně, ale jeho rodiče se záhy přestěhovali do Itálie. Ve víře nijak nevynikali, spíše byli vlažní. Přesto byl Carlo od malička zapálený pro Boží věci a dokonce své rodiče k víře dovedl. Víra byla důležitou součástí jeho života. Carlo často říkal, že největším darem lidstvu je Ježíš Kristus. Mrzelo ho, že ho mnozí neznají. Denně chodil na mši, miloval svaté přijímání i svátost smíření. Dokázal dokonale spojit moderní život naší současnosti a hluboký eucharistický život. Trápilo ho, když někdo žil v rozporu s tím, co považoval za správné:

„Kdyby lidé věděli, jak riskují, když překračují Boží přikázání... více by si dávali pozor a napomínali druhé.“

Modlil se, aby po smrti mohl jít rovnou do nebe, bez nutnosti očištění. Ve škole byl oblíbený. Pomáhal spolužákům, zajímal se o děti z rozvedených rodin i o přistěhovalce. Peníze z kapesného dával chudým – vyhledával je osobně. Lásku k Bohu spojoval s péčí o druhé. Byl skromný a veselý. Říkal:

„Chci být svatý. Ježíši, udělej ze mě takového svatého, jakým mě chceš mít.“

Carlo častěji mluvil o smrti, nebi i pekle. Netušil ale, jak brzy ho to potká. Když v roce 2006 onemocněl, lékaři si zprvu mysleli, že jde o příušnice. Ukázalo se však, že má akutní leukemii. Stav se rychle zhoršoval. Přijal svátosti pomazání nemocných a eucharistii a zůstal klidný. Maminka a babička byly u něj až do konce. Zemřel 12.

října 2006 - v předvečer výročí posledního fatimského zjevení. V den pohřbu byl kostel i hřbitov plný lidí. Mnozí z těch, kdo přišli, byli bezdomovci, kterým Carlo pomohl, aniž by o tom věděla jeho rodina. Jeho nejoblíbenějším místem na světě bylo Assisi a dal najevo, že tam by si přál být pohřbený, a rodina s jeho přáním souhlasila.

Nyní bych se věnoval věcem, které nás tento světec může naučit:

Nehleďte se, ale Boha.

„Být stále sjednocený s Ježíšem – to je můj životní program!“ Rád si povídal s Ježíšem o všem, co prožíval a cítil. Nehledal sebe, ale Boha: *„Ne já, ale Bůh,“* opakoval často. Jeho kompasem bylo Boží slovo, zve nás, abychom ho četli každý den. *„Posvěcování není proces, při kterém se něco přidává, ale naopak – ubírá. Méně ‘já’, abych nechal místo pro Boha,“* povzbuzuje. Obrácení vnímal jednoduše – stačí zvednout zrak zdola nahoru. Zdůrazňoval, že jen ten, kdo koná Boží vůli, bude skutečně slobodný. *„Smutek je pohled obrácený na sebe, štěstí je pohled obrácený na Boha,“* to se snažil žít i v posledních chvílích života, když jeho tělo zachvacovala rakovina. *„Skutečný učedník Ježíše Krista je ten, kdo se ho snaží v každé situaci napodobit a konat Boží vůli,“* říkal. *„Bůh napsal pro každého jednoho z nás jedinečný a neopakovatelný příběh, ale nechal na naší svobodě, abychom k němu dopsali závěr.“*

Cílem je svatost.

Carlo, nežil svoji svatost „podivně“, ale originálně a svým vlastním způsobem. Toužil po svatosti a směřoval k ní: *„Naší metou nemá být konec, ale věčnost. Věčnost je naše vlast. Už od počátku jsme v nebi očekávaní.“* Na jiném místě říká: *„Když Bůh bude vlastnit naše srdce, my budeme vlastnit věčnost!“* *„Svatým můžeš být i ty. Je potřeba po tom toužit z celého srdce. Když po tom ještě netoužíš, je třeba o to s vytrvalostí prosit Pána,“* říkal.

Eucharistie je dálnicí do nebe, proto ji přijímejte často.

Carlo, byl fascinovaný Eucharistií: *„Ježíš je velmi originální, protože se ukryl v kousku chleba... pouze Bůh mohl učinit tak neuvěřitelnou věc...“* nazýval ji svou „dálnicí do nebe“, cestou, která vede přímo do věčnosti, když ji přijímáme často. Od sedmi let k ní přistupoval denně a zval k tomu i ostatní. *„Čím víc přijímáme Eucharistii, tím víc se stáváme podobní Ježíšovi,“* opakoval. Eucharistii považoval za vrchol lásky a svátost, skrze kterou z nás Bůh dělá dokonalé osoby, které jsou stvořené k jeho obrazu. Svoji lásku k Eucharistii projevil i tím, že vytvořil výstavu o eucharistických zázracích ve světě, která oběhla celou planetu. *„Uvažujme... tato oběť kříže, která se stala před dvěma tisíci lety, se stává přítomnou nekrvavým způsobem při všech svatých mších, které jsou sloužené každý den. Jako Jan – i my můžeme stát u toho stejného kříže,“* říká mladík moudře. *„Máme větší štěstí než zástupy před dvěma tisíci roky, protože oni, aby potkali Ježíše, museli ho jít hledat do dědin, zatím co nám stačí jít do kostela nedaleko našeho domu a najdeme ho reálně přítomného v Eucharistii. Jeruzalém máme pod svými okny,“* pokračuje. Carlo často adoroval Eucharistii – bylo to pro něho místo, kde nabíral sílu do všeho, co žil. Zároveň nás vyzývá, abychom děkovali Ježíšovi za tento velký dar, který nám dal.

Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **9 500 Kč na misijní a pastorační aktivity Farního týmu Vranov nad Dyjí.**

Poděkování patří také místnímu faráři P. Petru Papouškovi a místním farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: **„Pán Bůh odplat’ za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.“**

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Černé Hoře, kterým je P. ThDr. Damián Jiří Škoda, farář v Bučovicích.

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působistiě

Mám 51 roků. Dětství jsem prožil v Oslavanech a v Padochově. Mládí v Brně. Studoval jsem konzervatoř na trombón a také později částečně Janáčkovu Akademii.

Poté jsem jako člen řádu petrínů studoval 7 let v Římě. Byl jsem knězem na různých místech. V Brně, v Moravanech u Brna a v Nebovidech, v Českých Budějovicích, v Olomouci, v Toulouse, v Praze, v Plzni, v Měříně, v Třešti, v Římě a teď v Bučovicích a okolí. V současné době jsem s pomocí Boží dokončil doktorská studia z dogmatické teologie na téma: Duchovní přijímání u sv. Tomáše Akvinského a v Magisteriu církve.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Pro mě byl velkým kněžským vzorem P. Vojtěch Antonín Jeniš. Muž víry a služby Bohu a bližním.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Na službě kněze považuji za nejdůležitější a nejkrásnější slavení Eucharistie, mše svaté. Mše svatá je středem a vrcholem života Církve a celého jejího misijního úsilí. Není na světě nic důležitějšího a většího, než je Ježíš v Eucharistii a možnost jít ke svatému přijímání. Přijmout živého Krista!

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Žít z Eucharistie, ze svátosti smíření. Když je člověk v milosti posvěcující, tak se většinou rád modlí a koná to většinou skrze Pannu Marii. Úžasná zbraň je růženec.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Aby člověk rozvíjel vztah s Kristem, především skrze pravidelné přijímání svátostí – Eucharistii, svátost smíření. Také skrze modlitbu a to ne pouze ústní, ale také vnitřní, rozjímavou. Jedině skrze Krista, v Kristu, s Kristem můžeme našeho Pána a jeho lásku a víru přinášet druhým.

Sbírka na pouti NJ v Černé hoře bude určena?

Na nová duchovní povolání ke kněžství a k zasvěcenému. Třeba pro duchovní obnovu pro ministranty.

Na co se nejvíce těšíte?

Na každý nový den a na mši svatou.

Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Předávání víry v rodině. Společné prožívání modlitby v rodině, hovory o ní, hovory o víře a službě druhým. Církev může rodině pomáhat tím, že jí pomůže účinněji prožívat svátosti, které je spojují s Kristem, ale také mezi sebou navzájem. Náboženství – výchova ve víře, různá společenství ať už mládeže, modlitební skupinky. Setkávání manželských párů, kde se mohou navzájem povzbuzovat.

Jubileum 2025 – zpráva o jedné z mnoha mimořádných milostí. Věřící (katolický křesťan) může v tomto milostiplném roce – při splnění všech nutných podmínek, kterými jsou: **úmysl** získat odpuštění časných trestů, **nemít zalíbení** ani ve všedním hříchu, stav v **milosti posvěcující**, **svátost smíření** v blízké době, **svaté přijímání**, **modlitba na úmysl Svatého otce**, předepsaný **skutek – získat dva plnomocné odpustky za jeden den!** Je to možné, když v tom dni věřící přijme **dvakrát** Pána Ježíše (podmínkou pro druhé svaté přijímání je účast na celé mši svaté). Tento druhý odpustek může **získat jen pro duše v očistci** podobně jako od 1. – 8. listopadu. (Toto

je obsaženo v „Pravidlech pro udělování odpustků během řádného Jubilejního roku 2025 ze dne 13.5. 2024)

Pozvánky:

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Netín u Velkého Meziříčí: Poutní kostel Panny Marie Usmívající.

První sobota v listopadu – 1.11. v 16 hodin, růženec od 15.30. Slouží kněží z Velkého Meziříčí, kteří kostel i farnost spravují.

První sobota v prosinci – 6.12. v 16 hodin, růženec od 15:30, slouží o. Blažej Hejtmánek, který zde působil před 10 lety.

První sobota v lednu – 3.1.2026 v 16 hodin, růženec od 15.30. Slouží kněží z Velkého Meziříčí.

Pěší poutníci vycházejí ve 12:30 z kostela sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí na náměstí. Můžete se přidat v Lavičkách zhruba v 13:45 nebo v Závisti zhruba ve 14:30 hod.

V dalších měsících se zde budou střídat farnosti z tohoto děkanství, každá se svým knězem. V únoru to bude Radostín a Pavlov. Duchovním tématem poutí v Netíně v roce **2026 budou dary Ducha Svatého.**

Plán poutí NJ na rok 2026:

13. leden – Velké Meziříčí	12. únor – Bedřichov	10. březen – Křižanov
14. duben – Měřín	12. květen – Bohdalov	16. červen - Kunštát
14. červenec – Sádek	11. srpen -	13. září – Pavlov
13. říjen - Křoví	12. listopad	15. prosinec – Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti – kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 312. pout' Nový Jeruzalém do Olešnice ve čtvrtek 11. prosince 2025 v 17 hodin. Hlavní celebrant P. ThLic. Pavel Havlát OM

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2025. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj **Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz; Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970